

Štvrtok 28. septembra 2017

Piesne: ES č. 616, 470

Text: 1M 1, 26

„Potom riekol Boh: Učiniťme človeka na svoj obraz, podľa našej podoby, aby panoval nad morskými rybami, nad nebeským vtáctvom, nad dobytkom, nad všetkou poľnou zverou a nad všetkými plazmi, čo sa plazia po zemi.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

My ľudia sme ako jediné živé bytosti stvorení „na Boží obraz“. To nám dáva zvláštny ráz; to je rozdiel medzi nami, ľuďmi, a zvieratami, ktoré sú tiež Božím stvorením, ale nie sú stvorené na Boží obraz. Čo to pre nás znamená? Čo máme potom spoločné s Pánom Bohom? Jedno je isté: nie sme priamym Božím obrazom, nie sme kópiou, aj keď Boh, podobne ako my ľudia, vidí, počuje a hovorí. Boh i človek odpočívajú v siedmy deň (1M 2, 1 – 3). Človek však nie schopný tvoriť z ničoho niečo, je konečný a zomiera. Slová nášho textu nás však upomínajú, že k takémuto Božiemu obrazu, Božej podobe v nás, máme smerovať. Ak sme teda stvorení na Boží obraz, podľa podoby Trojjediného Boha, znamená to, že každý z nás má v sebe zobrazovať/odzrkadľovať Boha. Nie však vzhľadom, ale svojím konaním, svojimi myšlienkami, ale i slovami. V našom konaní by teda všetci naokolo mali spoznávať Pána Boha, nášho Stvoriteľa, a to, ako On s nami koná. On s nami koná na základe svojej lásky a milosrdenstva – a ako konáme my? Aké hodnoty víťazia v našich životoch? Pán Boh s nami takto koná stále, veď sme Jeho stvorením, stvoril nás na svoj obraz. Odzrkadľujeme tento obraz vo svojom správaní? Pri Božom Synovi Ježišovi Kristovi vidíme zreteľné naplnenie týchto slov v rozhovore Pána Ježiša s Filipom: „Povedal Mu Filip: Pane, ukáž nám Otca, a postačí nám to. Ježiš mu riekol: Taký dlhý čas som s vami, a nepoznal si ma, Filip? Kto mňa videl, videl Otca. Akože môžeš hovoriť: Ukáž nám Otca?“ (J 14, 8 – 10) A na inom mieste hovorí: „Buďte teda milosrdní, ako je milosrdný aj váš Otec.“ (L 6, 36) Pán Ježiš nám predstavuje milosrdného Otca práve svojimi skutkami milosrdenstva. Koho poznávajú ľudia v našich skutkoch? Vážme si, že sme stvorení na Boží obraz, že máme túto výsadu, a nezabúdajme, že táto výsada nás však na druhej strane zaväzuje k tomu, aby sme svojím správaním, ale aj slovami zobrazovali Boha takého, aký je: milosrdný, svätý, dlhohovievajúci a odpúšťajúci. Táto úloha však nie jednorazovou záležitosťou, ale úlohou na celý život; veď na to sme boli stvorení a Ježišom Kristom nanovo povolani. Amen.

Modlitba:

„Stvoriteľu náš, Pán sveta celého, ach, nehnevaj sa na tvora slabého! Veď čože sme my? Len tieň krátky a prach, nezavrhni nás. / Nezavrhni ľud, ktorý si Ty stvoril, Kristus vykúpil, Duch Svätý posvätil. Buď milostivý pre Syna milého a zbav nás zlého.“ (ES č. 331, 4 – 5) Amen.

Mgr. Anna Debnárová, evanjelická a. v. farárka, duchovná správkyňa v Teologickom domove ECAV pri EBF UK v Bratislave